

నాగేశ్వరమ్

శాసనాదర వారి,

"కల్యణగోబలు"

డైరెక్టర్. ఎల్.ఎస్.ఎస్. రాజువారు

హిందూస్థాన్

అంధ దీపిక, నైజామునగరు

1949

చ (మి యా టూ థి డి స్ట్రీట్స్ బ్యాటర్స్) ధర: 0.2.0

★ కీలుగుట్టం ★

* తారాగణం *

విక్రమసింహ :	నాగేశ్వరరావు	భువనసుందరి :	అంజలీదేవి
పరివేషమహారాజ :	ఎ. వి. నువ్వారావు	శివ :	జి. కనకం
గోవిందు :	కలసి వెంకటాచయ్య	రాజీ :	చాలామణి
శిల్పి :	వి. కోటిశ్వరరావు	విద్యావతి :	మార్కెట్
జోతిష్యుడు :	పుచ్చా విశ్వనాథశాస్త్రి	మగులు :	జానీయర్ లక్ష్మీరాజ్యం
శిష్యుడు :	కె. వి. మాచిశ్వరరావు	అప్పరవ :	అనమాయి
దొంగలబాయికుడు :	లింగం నువ్వారావు	యశోద }	మరిగి కమలాబాయి
దొంగలు :	అదేశయ్య		గంగాత్తుం
	కాకాకెట్		మం ముప్పలు
	జంటాన్		
	అదివారాయిలు		
	మహాంకాశి వెంకయ్య		
పూజారులు :	కంది వరశివరావు		
	రామమూర్తి		
విద్యావతి కంది :	రామనాథశాస్త్రి		
మంత్రీ :	చామిర పర్యవారాయిలు		
మిద్రన్న :	యం. కొండయ్య		

* కుక్కి పియన్ను *

పోయ్యూపడ అండ్ డైరెక్టరు :	మార్కెట్టూర్ రాజావారు
అసిస్టెంట్ డైరెక్టరు :	యం. కొండయ్య
డిప్యూటీ :	లింగిపు వారాయిలమూర్తి
కవి :	కాపి విద్యారావు
పరిశీలకులు :	మంటకొల వెంకేశ్వరరావు
ధార్యగోహలము :	జి. యల్. వారాయిలు
శిల్పగోహలము :	చాక్క అండ్ మార్కెట్టూర్ వారు
కళాదర్శకుడు :	జి. వి. యన్. శర్మ
సెటింగ్ లు :	దొంగయ్య
ఎడిటింగ్ :	ఆర్. యం. వేణుగోపాల్
లేఖకలు :	జి. రుద్రప్రసాద్
చాన్సలర్ మేనేజరు :	ఆర్. వి. విద్యారావు అండ్ లంకా శర్మ
నూడియో :	పోర్లవారల
సౌండ్ రికార్డు :	ఆర్. పి. ఎ.

KEELUGURRAM.

A demon takes a fancy to marry a Rajah, whom she sees in a forest and lures him, in the guise of a young damsel, into wedlock. The devout Ranees receives her with all sisterly affection in the palace. Though having everything to her heart's content, the Demon Queen yearns to have her usual carrion diet and begins to make a supper of an elephant or a horse, now and then, baffling all attempts at diction of the officers of State. The first Ranees, advanced in pregnancy, takes these depredations in the stables as bad omens, and thinks of exercising the evil spirits through mantras. In order to save themselves, the Demon Queen and her maid (also a demon) plan to foist the crime on the Ranees herself. They do it so skilfully that the Rajah becomes fully convinced of the Ranees's guilt, and he orders that the Ranees should be killed in the forest. The executioners take pity on her condition and leave her in the forest, plucking out her eyes to be shown as proof to the Demon Queen. The blind Ranees gives birth to a son in the wild environment under tragic circumstances. Some chenchus give shelter to the mother and child, and the boy will be growing into a charming young man of twenty.

Meanwhile Suguna, a young daughter of another king is kidnapped by a demon and that Rajah proclaims far and wide, that he would give the girl and his throne to him, who brings the girl back. Converting this prize, and Engineer learns through hypnotism, etc., that the girl is in the hands of a demon beyond the seas and prepares a Magic Horse for the adventure. When the horse is ready, he finds that he lacks the heart to risk his life on its back. So he takes the horse to the Rajah—no other than the Rajah with the Demon Queen thinking that, if the Rajah finds a hero who can ride the horse he, the engineer, can later use him as a means to get Suguna and the Kingdom alongwith her.

By now, the son of the blind Ranees, Vikram, hears of his parentage and comes to the Capital just when the Rajah holds a demonstration with the Magic Horse. Vikram, becomes the hero of the day and is made the commander of the Royal Guard. When thanked by Vikram, the engineer leaves him saying that he will see him for his thanks, when need arises. The presence of Vikram with his Magic Horse becomes a nuisance to the Demon Queen and she plans to get rid of him. Pretending to be suffering from an incurable head-ache, she sends Vikram seemingly for a peculiar medicine

from her own sister beyond the seas and gives him a letter in the Demon script wherein she requests her sister to make a supper of him (herself being averse, to human flesh)

On his way, Vikram sees a princess who is about to be brutally sacrificed as a victim to Kali by greedy mendicant. Being herself a great scholar in a number of languages, this princess without the knowledge of Vikram happens to see the Demon's letter, and substitutes another in the same script. As a result of this, the Demon sister in the guise of a yogini treats Vikram with every kindness in her enchanted palace. One day Vikram hears some music from a forbidden corner of the palace and finds there the kidnapped princess, Suguna. Vikram learns from her that the yogini is a demon and that she is bringing her up will for the sake of entertainment in song and music. Vikram suggests a plan and learns of the secret of her life and that of the Demon Queen. Vikram finds time to fly on his Magic Horse to a big banyan tree and carries Suguna away killing the yogini using the bigger of the worms. Vikram also takes with him the box of eye-balls of his own mother along with the medicine to restore sight to the poor Ranees.

The Engineer who has been following the movements of Vikram with help of hypnotism, traces him to a forest and when Vikram is away from Suguna kills him and carries the girl away on the horse. Suguna, understanding the thing struggles in the sky and the engineer has to descend. They land near an old temple where Suguna stabs the engineer in self defence and hides herself inside the temple. She is taken before the Rajah of the palace for trial for murder. Here the princess, the one saved by Vikram from the mendicant, meets Suguna and both start in search of their husband during which they fall into the hands of a band of robbers alongwith the Magic Horse and box of eyes.

The blind Ranees goes with some premonition to her husband's place to see how her boy is faring, where the demon queen gets her imprisoned and orders her to be hanged in public. Meanwhile Vikram saved by a doctor, secures the help of an apsaras, descends right on to the back of the Magic Horse, just when the robbers are about to burn it in order to coerce the girls into yielding and carries the girls away baffling the robbers. He arrives at the palace in the nick of the time to save his mother from the gallows, restores her eye sight and puts an end to the Demon Queen's activities by squeezing the other worm. Thus evil is finally destroyed.

కీలుగుట

— కథానంగమాము —

ఒకానొక బంధురాక్షసి ఒక రాజును మోహించి మాయరూపంలో వివాహం చేసుకుంటుంది. రాజుగారి భార్య ఆమెను పోలగా భావిస్తుంది. రాక్షసి రాణి అన్ని పాపర్యాలున్నా ఈ జాతి వ్యభావంవలన, కాశీసమయంలో రాజుగారి గుడ్డల్ని, వినుగుల్ని తనదం మొదలెట్టుంది. అంతేగాకుండా తనో కచ్చిన కలి కత్తిలో ఆలోచించి కేరమంత పెద్దభార్యమీద పడెట్టు విర్రాటు చేస్తుంది. కామాంధుడైన రాజు పెద్దరాణిని మాత్యక్షేమని అర్జయిచ్చి ఆడవికి పంపుతాడు. కాని కలవరలు రావటాకొరకు ఆమెకుమార్తెం పెరిగి రాజుగారికి చూపుతారు. గర్భిణి అయిన పెద్దరాణి ఆడవిలో కుమార్తె కంటుంది. వారిద్దర్ని కంచులు పోషిస్తుంటారు.

ఇది యిలావుండగా మరొక రాజకుమార్తెను, సుగుణ అనేదాని ఒక రాక్షసి అపహరిస్తుంది. ఆమెను పెరిగి తెచ్చినవాటి తనకుమార్తెను రాజ్యాన్ని యిస్తానని రాజుచాటిస్తాడు. ఈ కుంతోళ్ళ వలన ఆమెయొక్క వనితే తెలుసుకొన్న ఒక కల్పి ఆమెవద్దకు పోవటానికి ఒక టిలుగుజ్జాన్నితయారు చేస్తాడు. కాని పోయేందకు దైర్యంలేదు. అందవలన గుజ్జాన్ని రాక్షసి పెట్టాడేన రాజుగారి వద్దకుపోయి జూనాకరిస్తాడు.

ఇంతలో అంధురాలైన రాణికుమార్తె పెద్దవాడై విశంసుడకేసేయిలో ఆ ఆస్థానానికి వస్తాడు. యెవరూ యెక్కడో ఆగుజ్జాన్ని యెక్కి రాజుగారి పంకం వకు పాటుండై నైవ్యాధిపతిగా నియమించు ఒడతాడు. విశంసుడి గడ్డివలన రాక్షస రాణిచర్యలు నిరోధంప ఒడతాయి. అతణ్ణి చంపటానికి రాక్షసరాణి కలనావ్విగా నటించి, మందులేవటానికాను ఈ పోడరివద్దకు పంపుతుంది; అక్కడకు చేరగానే అతణ్ణి చంపేటటుగా ఈ రాక్షస భావలో పక చీటి వాంఛియిస్తుంది.

విశ్రమించి మార్గంలో కాలికి బలి యివ్వబడబోతున్న ఒక రాకుమారిని రక్షిస్తాడు. నిర్వభావలు తెలిసిన ఆమె ఆచీటి యాలి అతనికి పకలమర్యాదలు చేసేట్టు బాలు మారుతుంది.

గమ్యస్థానం చేసిన విశంసుడు పకల మర్యాదలు పొందుతూ కలవని కలంజుగా నిర్వంధింపబడివున్న సుగుణవలన తనకు మర్యాదలు చేస్తున్న యోగిని ఒక రాక్షసని గోహించి ఆమె సహాయముతోనే ఆ రాక్షసినిచంపి సుగుణను తీసుకొని యెగిరి పోతాడు.

టిలుగుజ్జాన్ని తయారుచేసిన కల్పి విశంసుని వనితే తెలుసుకొని తాను యిచ్చిన బహుమతికి పరిస్థిలంగా రాకుమారిని కోరుతాడు. విశంసుడు నిరాకరించటంవలన అతణ్ణి పొడిచి బలవంతంగా రాకుమారిని తీసుకొని యెగిరిపోతాడు. కాని రాకుమారి నిరోధంవలన ఒక పొడుబడ్డ నేపాలయంవద్ద దిగి ఆమెచేత చంపబడతాడు. క్షురీగా తీసుకుపోబడిన రాకుమారి సుగుణను కలుసుకుంటుంది. ఇదంతా భగవంతుడగు కలవట కొరకు

అయితే దేవులకు, కాని మౌనంబుతో విన్నవారు.

విన్నవించుటకు యోగివలన నీక్షింపబడి రావలయును. పూర్వము నుండి వచ్చును. వారు తనకేలునున్నందున యెప్పుడును రావలసినది పలుకుదురు. వారి తియ్యబడనున్న తన తల్లిని పయయానినది నక్షిప్తము. తన శిష్యుల తల్లి కళ్ళను దుప్పడనాచా వచ్చెట్లు చేస్తారు.

—(—)—

★ వాటలు ★

శోభనగిరి నిలయా నయా మయా

దైత్యవోదేత వరగులు పమే

వీర రస కలిత విష్ణుంక పంజాత

దైవి మారరంహావ్యామో వనశింహ

అకలి పల్లవిహార శృతిసార

|| ౧౯ ||

పాకట శ్రుగాన్వంక మందార

|| ౨౦ ||

వరస శోభనాచల నిత్యకాల పంపు

రక్షణ సాధుహాసదా

దైత్యశాస్త్రక విజయ విద్యేనతామ్యా

విజయయోగినా

భువనమందరి

మోహా మహా! ఆనాహా! దైత్యవోదేత!

|| ౧౯ ||

ధృమరగీతములు ౧౦ | ౧౦ |

శోకల పాటలు మా | మా |

విష్ణుమా! యిటువిష్ణుమా! || ౨౦ ||

పూవు గుర్తులు కలుగుచున్నాడు |

మల్లపూవరుడు తనకుచున్నాడు

మాలతీలలిత మిలుకుచున్నాడు

కన్నామా! యిటువిష్ణుమా! || ౨౧ ||

భువనమందరినీ పండిత మహారాజు

తెలియ నకమా పంక గలమా పేయ మహిమ ఆనాహా!

తానెంతటి శోకరహితమై

లోకంబంతా ఒక సుఖీకాలముగా
 లోకంబంతా ఒక సుఖీకాలముగా
 మోక్షగా ముదమోక్షగా
 బావలెనుపుల తీవరేనా
 మేళించి మనశ్చిత్త నిలను
 మోహన గీతము ముద్దులూకగా
 పొదుగదా పొలాదుగదా
 మనసు మనసుతో మచ్చిక పెరుగొని
 మన తీరలను ఆర్తిర్తిగా
 తీరితమంతా పూవు పండిరిగా
 చేసుగదా మదిహాయిగా

||తె||

||తె||

||తె||

క క వి గ వ ం ర

సంపదనీవా కింపుచేసేసి || దత్తదానన దివదానా
 మాకొద్దదానన దివదానా
 కమలు విసరి నామనులూగిరిది గడుసువాదన వన్నకాదా
 మాగటివాదన అందగాదా
 మానీ ఆదురము కమ్మంబై; నీకేలునీమన దివదానా
 యాగోలదనికే పిలదానా
 మూలదేమా మంచిదేమా మూలదేటిక వన్నకాదా
 యాగోలదనికే అందగాదా
 ఆకళ్ళలో నేమి అలు చిలులు గలనో, కమ్మ కమ్మ కే దివదానా
 నీను లోకపు పోలికే పిలదానా
 నీచిరిమాకులను నీ చిరిచిటలను చూచి నోపగ లేదు వన్నగాదా
 చూచి వుండగలేదు అందగాదా
 కమ్మ కమ్మ కమ్మ కీ కొమ్మ ముద్దులగుమ్మ
 రాలమ్మ పోరునీనుకమ్మ నేమానుకోమ మమ్మ

రా డి పు బా వ రి

ఆమ్మ కాపుమమ్మ మమ్మ, అదికొక్క కంకి! ||ఆమ్మ||
 అందలనూవనీను అందకేమ్మకోగదమ్మ
 నిండుమనముతోదగమ్మ నేదుగోమను మంటిరాల ||ఆమ్మ||
 నీను దిద్దలెల్లరు నిల నకనుక్కనియలకోడ
 పొడి పంట తెల్లగలిగి పరమకాంతికోడ మనగ ||ఆమ్మ||

రాజీ ప్రభావ ౩.

విష్ణు చరియదీమిసేతు దేవ దేవ కావరావ
విష్ణు వీరయమయ విష్ణు వోసీలొగ్గి నున్నచావ
అన్న మెరుగ పున్న మెరుగ అవపరాధి వాన్తి నెలల
అదరించి బోంపుకొండీ, అవహాయ, అంధురాల

||విష్ణు||

||విష్ణు||

||విష్ణు||

భువనమండలి

హాయి హాయి హా! హా! హాయి!
భాగ్యము నాదేవోయీ
శ్రీమరాజ్యము నాదేవోయీ!
ఈ యాపుల వీరులలో
శేవపుత్ర మునుగులో
అచూటక శేవలలో
శేలుచుండు దొరికలలో
ఈ మృదయమే వాగోటా
ఈ చేతులే వాగోటా
అడివదంరా అటా
శ్రీవికమంరా ఓక పాటా
హాయి! హా! హా! హా!

||భా||

||భా||

రాజీ ప్రభావ ౪.

నిదురలో నాయన్న నిదురలో నాచిన్న
నిదురలో నాయయ్య నిదురలో వయ్య
పెద్దలాడినీంచు, పలుకు లాలకించి
పారాడిరా కూన పాలబుగ్గలపాప
నీభావిశీలకవటావారంగమునందు
అడుగులు కడబడక నటియించరాకూన
నా భర్త కనయుని నీతి సంపద పెంపు
అరాలముగానెంచి అవనీ వర్తిలు కందీ

||ని||

||ని||

||ని||

||ని||

ఎంత కృపామతివే భవానీ

ఎంత జయవిధివే

||ఎంత||

కత్తి వాడరికు బలిగానుండే

కన్యకు కూర్చితి కన్యకామహా

||ఎంత||

ఎంతపనికై ఎంతవానికీ ఈ విద్యాపతి

ఈ మనోహరిజియిచ్చి నన్ను కరుణించితి వనమా

మారినముగ ఈలేరిమారితము గీతగానము శేయుగద

హృదయ కంఠులను కదలించుటచే కలిగిన గానము ఏమో!

పొలము దేవకుల పాడుచునుండే

సామగానమో ఏమో! సామగానము ఏమో!

భువనమందరి

గాది నివలరా వాచవరింగము నేచి చూడవలరా

అను పాడుచు అవలీల నహా రాజును పట్టితి

కోటలో నుల సాటిలేని పగ కోటను విడిచితి

||యా||

ఏనుల చిటికెలో వీనులచేసితి సురారీలను గూర్చితి

కంఠముపన్నె మంఠి ఆటలకు మంఠము కట్టితి

||యా||

తెనవను చావిన తెనవరి బంటును ఎగురవేసితిగా

అశలు తిగగోనిరాజును ఆటకట్టెదనహా

||యా||

కాశీపురాపతి

మము బోధనలే మాతా

కులనీ జగదంబా.....

||మ||

కలిగి బోధించుచును

బాధలతోదా

దేవీ ఈ విచారములకు

అంతమే లేదా!.....

||మ||

దీక్షతో మహాకార్యము పూరినవాడే

ఒక్కడే కుమారుడే

కలిగిన శంఖిజ్ఞున భారము వీడ

దేవీ దేవీ.....

||మ||

వి క ర్త ము—మ ను ను

కాదుమహా కల కాదుమహా

అత్యుత్పాదమును అమరగానమును

గగన యోగమును కల్గినట్లుగా

గాలిని తేలుచు నోలిపోవడిది.....

||కా||

వేమలుపూచే నీమలలోపల

వలపునూరే వెలమిలలో

తేటిపాటలను తేలియాడుటిది.....

||కాదు||

కన్నతార కలకల గానముతో

కన్నల చేరుల ఉయ్యాలలో

ఉత్సాహముతో ఊగుచుండటిది.....

||కాదు||

పూలవాసనల గాలితోలలో

వలపు చీకటుల వన్న కాంతిలో

దోబూచు లాడుటిది.....

||కాదు||

నాం గ లు పాట

మన కాలిక్లక్లే మముగన్న కల్గి

మెక్కులను చెల్లించ రండోయి

భద్రంకాలికి సాటిలేదో.....

||మన||

దోవీచి చేయంగ దోవలేదోభంగ

కన్నాలు పారంగ కన్నతల్లెకాచె.....

||మన||

తెన్నుయిన, విష్ణుయిన, పరిపేకుడేమైన

భద్రంకాలికి మెక్కి బంతుకుమంటూచూ!

కావలందేవార్య కల్ప మైతము కప్పి

కటిక చీకటిమాన కల్పిచ్చి వడివీచు.....

||మన||

ఎటలే ఎదాము ఎదులో కులిచ్చాము

రంగైన మంభాలరాళి పోతామె

అనగిం-చో కలి నోరారాయా శశి
మాయెను పారకానుమ్మ కివించు

||మ||

కు ౨౩ వు

గారికా శోలకా పదా తిరాన
పరికపక జగదా
శో! శో! యుని ఒక అనుదగా పదా తిరాన
శర శర శర బిడిబిడివుగా శేషిగా
గంటలుమీగా జాగాపోగా నిన్నే కన్నా శే
మదినిన్నే గన్నా శే
గల్ గల్ గల్ గల్ గంటలు మోగింగా
ఏయిగంటలు మోగింగా
శేగంగాపోశే శరశేగంగాపోశే
శరశేగంగా పోశే!

||గ||

||గ||

శ మ్య దు

ఎవరులేవీన కర్మ వారసుభవించక
విరక్తనకు తప్పునన్న
ఎవడో నీతిలో ఎవరు చెప్పుగలరు అను
భవించుట నీతినున్న
రాక్షుడంతటివారు రమడి నీతనురానీ
పానురునివలె విద్యువన్న నామరునివలె విద్యువన్న
అనాటి పాండవులు అపలలములుపేనీ
అడవిపాలై పోయినవ్వా అడవిపాలై పోయినవ్వా!
కరువు పగిలేటట్లు కడుములు శే తింటే కడుపాయలకట్టుమ్మ
రన్న కడుపాయల కట్టుమ్మర్నన్న!
కడివడు తీరం కడుకార శీతాంగ
కేళ్యర్క మోకంబుకన్నా కేళ్యర్క మోకంబుకన్నా!
కావన్ను బయలుకు శే నీర్వచలెగాది బయలెందు శేదు
శోరన్న బయలెందు శేదుగోరన్న
హుని రాజవంశమున పుట్టివెక్కు
పదారువత్సరాశ్రమం శేవినాని
నిరాను నీశివిత వస్త్రభాషలనో బ్రాహ్మణు లెల్లదాని
నోక కార్తిక పార్థివ మృతాశిలో
నీవవచంద్రవోనమున నేవడు భక్తిబలము నాలువో
నానికే కామితార్థము లపారగ నిష్ఠుడేమి కారికన

||ఎ||

అతిత్వరలోరాసున్న

మహత్తర పౌరాణిక జానపదచిత్రం

మహాభారత చరిత్ర
ధర్మంగద
(పాండవుల పుట్టి)

Sole Distributors:-

CHAMBIA TALKIE DISTRIBUTORS

Madras, Vijayavada, Secunderabad, Guntakal,
Madura & Bombay.